

Asia: Koulutusaineiston ja kirjallisen teoksen tekijänoikeus, tekijänoikeuden loukkaus

Annettu: 21.11.1996

Urheiluverotusta käsittelevät kirja ja koulutusaineisto olivat molemmat itsenäisiä kirjallisia teoksia.

Selostus asiasta

X Oy on 15.5.1996 päivätyllä kirjelmällään pyytänyt tekijänoikeusneuvoston lausuntoa siitä, loukkaako Y ry:n (jäljempänä Y) 23.3.1996 järjestämän koulutustilaisuuden "Urheiluverotus" koulutusaineisto X Oy:n ja A:n tekijänoikeutta kirjalliseen teokseen "Urheilu ja verot".

Urheilu ja verot -teoksen omaperäisyydestä ja itsenäisyydestä

Hakija kertoo kustantaneensa A:n kirjoittaman kirjan Urheilu ja verot. Tekijänoikeuslain 2 ja 31 §:n sekä A:n kanssa tehdyn kustannussopimuksen perusteella tekijänoikeus teokseen on kirjoittajalla ja hakijalla. Tekijänoikeudesta on maininta sivulla 6.

A:n kirja on hakijan mukaan ensimmäinen urheiluverotusta laajasti käsittelevä teos kymmeneen vuoteen. Hakija toteaa, että B:n oikeustieteellinen väitöskirja ja B:n sen pohjalta toimittama teos käsittelevät samaa aihealuetta. Hakijan mukaan A on käyttänyt jossain määrin lähdeaineistona B:n väitöskirjaa sekä muuta yhteisö- ja verolainsäädäntöä käsittelevää kirjallisuutta, mutta pääosin teos perustuu A:n omiin näkemyksiin ja verolakien tulkintaan, valtiovarainministeriön työryhmämuistioihin, verohallituksen ohjeisiin ja mm. urheiluseuroja ja -liittoja koskeviin verotuspäätöksiin. A on hakijan mukaan saanut tietoonsa suuren osan kirjassa esitetyistä asioista ja tulkinnoista toimiessaan urheilun keskusjärjestöissä eri tehtävissä. Hakija katsoo, että A:n kirja on sisällöltään omaperäinen ja itsenäinen teos, joka on tekijänoikeudella suojattu.

Y ry:n koulutusaineiston sisältö

Y:n 27.3.1996 järjestämän koulutuspäivän aiheena oli urheiluverotus. Kurssilla jaettiin 48-sivuista koulutusaineistoa, joka hakijan käsityksen mukaan on eräänlainen referaatti A:n kirjasta ja siten loukkaa hakijan ja A:n tekijänoikeutta.

Lausuntopyynnön mukaan Y:n koulutusaineiston rakenne, sisältö ja tiedot vastaavat A:n kirjaa. Koulutusaineisto sisältää samat verotuksen muodon ja kohteiden osa-alueet, joita myös A:n kirjassa on käsitelty. Aihealueet ovat pääsääntöisesti samassa järjestyksessä. Hakijan mukaan koulutusaineistoon on urheilijan sosiaaliturvaa koskevaa kappaletta lukuun ottamatta otettu kaikki kirjan 12 kappaletta (luku). Tekstiin on referoitu myös verotukseen tai urheiluun suoranaisesti liittymättömät aiheet, kuten toimintojen yhtiöittäminen ja talkootyön verotus. Kumpaankaan kokonaisuuteen ei hakijan mukaan kuitenkaan sisälly esimerkiksi valmentajien, erotuomareiden,

huoltajien, managereiden ja muiden urheilijoiden avustajien verotusta koskevia tekstiosuuksia. Hakija korostaa, että monet yksittäisetkin tiedot on johdettu kirjasta ja että pääosa oikeustapaus- ja verotuspäätösaineistosta on löydettävissä myös A:n kirjasta.

Hakijan mukaan edellä mainittujen oikeustapausten verotusratkaisuja on koulutusaineistossa kommentoitu lyhyesti mutta A:n kirjassa ei. Kirja ja koulutusaineisto eroavat hakijan mukaan toisistaan myös sillä tavalla, että tiettyjä lainmuutoksia on A:n kirjassa selvitetty hallituksen esityksen pohjalta ja koulutusaineistossa vahvistetun lainmuutoksen pohjalta. Eroja aineistossa on myös sen vuoksi, että tietyt lain säännökset ovat olleet erilaisina voimassa aineistojen kokoamisen aikaan. Myös urheilutoiminnan yhtiöittämistä on käsitelty eri näkökulmasta. Muilta osin hakija katsoo koulutusaineiston johdetun A:n teoksesta.

Lausuntopyynnön liitteinä ovat A:n kirja "Urheilu ja verot" (X Oy, Helsinki 1995) sekä Y ry — Z Oy:n koulutusaineisto "Urheiluverotus".

Z Oy:n vastine

Tekijänoikeusneuvosto on varannut Y ry:lle tilaisuuden vastineen antamiseen. Y ry:n puolesta vastineen on antanut Z Oy (jäljempänä Z).

Vastineen mukaan seminaari on ollut Z:n toimeenpanema. Z on Y ry:n kokonaan omistama yhtiö, jolla on vastineen mukaan tekijänoikeudet seminaarin kirjalliseen aineistoon.

Vastineen antaja pitää sekä kirjaa että koulutusaineistoa urheilutoiminnan verokysymysten kattavina esityksinä. Molemmista aineistoissa käsitellyt asiat kuuluvat aihepiirin keskeisiin asioihin. Vastaavat asiat on muiden asioiden ohella sisällytetty myös professori B:n väitöskirjaan "Urheilu ja verotus".

Vastineessa korostetaan, ettei kurssiaineisto ole A:n kirjan referaatti vaan oma teoskynnyksen ylittävä kirjallinen teos. Vastineen mukaan teokset muistuttavat toisiaan, koska niissä on käsitelty samaa tarkasti rajattua oikeudellisten ilmiöiden kenttää sekä lainsäädäntöä, oikeuskäytäntöä ja verotuskäytäntöä, joita ei voi kuvata monella eri tavalla. Vastineen antaja havainnollistaa teosten eroja toteamalla muun muassa, että asioita käsitellään teoksissa eri järjestyksessä.

Seminaariaineistossa oikeustapauksia kommentoidaan muun tekstin keskellä, mutta A:n kirjassa ne on liitetty kunkin luvun loppuun. Vastineessa todetaan, että seminaariaineisto poikkeaa A:n kirjasta eniten silloin, kun jonkin kysymyksen osalta ei löydy yksiselitteistä lainsäädäntöä tai oikeuskäytäntöä. Tällaisia eroja ovat muun muassa mainos- ja markkinointitulon liittyvien kysymysten käsittely OECD:n mallisopimuksen kommentaariteoksen pohjalta sekä erilainen näkemys urheilutulon ulottuvuudesta.

Vastineessa korjataan myös lausuntopyynnössä esitetty virheellinen väite siitä, ettei A:n kirjaa olisi mainittu lähteenä. Urheilupalkkion määrittelyä koskevassa kohdassa viitataan vastineen mukaan myös A:n kirjaan.

Vastineen antaja katsoo, että kurssiaineisto ei ole A:n kirjan referaatti vaan että se on koottu useiden eri lähteiden, lähinnä lakien, asetusten ja julkaistujen oikeustapausten perusteella yksilölliseksi ja itsenäiseksi teokseksi. Kurssiaineisto sisältää vastineen antajan mukaan siinä määrin tekijöiden omaa henkilökohtaista luovaa panosta, että se on selvästi itsenäinen teos. Referaattiin ei sisälly tekijän luovaa panosta, eikä siinä voi olla myöskään mitään referoitavaa teosta enempää. Sen sijaan kurssiaineiston jokainen yksittäinen aihekokonaisuus ja aineisto myös kokonaisuutena sisältää A:n kirjaan verrattuna jotakin muuta. Vastineessa viitataan tässä yhteydessä myös tekijänoikeuslain 4 §:n 2 momenttiin.

Hakijan väitteeseen siitä, että A:n tekijänoikeutta on loukattu myös käsittelemällä kurssilla samoja aiheita, vastineen antaja toteaa, että A:n kirja on ollut yksi kurssiaineiston lähde teoksista ja ettei tekijänoikeus suojaa ideaa eikä tosiasioita. Vastineen antaja viittaa myös siihen, mitä oikeuskirjallisuudessa on kirjoitettu aiheiden, ideoiden tai motiivien suojaamattomuudesta. Vastineessa todetaan lopuksi, ettei hakija ole esittänyt sellaisia kohtia koulutusaineistosta, joissa olisi loukattu hakijan tai A:n tekijänoikeutta, ja että teosten samankaltaisuudet rajoittuvat sellaisiin seikkoihin, joita tekijänoikeuslaki ei suojaa.

TEKIJÄNOIKEUSNEUVOSTON LAUSUNTO

Tekijänoikeusneuvosto on käsitellyt lausuntopyynnön ja esittää lausuntonaan seuraavan.

Tekijänoikeussuoja

Tekijänoikeuslain (404/1961) 1 §:n 1 momentin mukaan sillä, joka on luonut kirjallisen tai taiteellisen teoksen, on tekijänoikeus teokseen. Kirjallisina teoksina suojataan sekä kaunokirjallisia että selittäviä kirjallisia esityksiä.

Tekijänoikeussuojan edellytyksenä on, että teos ylittää niin sanottuun teostasoon eli teoksen on oltava itsenäinen ja omaperäinen luomistyön tulos. Teostasovaatimuksen katsotaan yleensä täyttyvän, kun teos on niin itsenäinen ja omaperäinen, että kenenkään muun kuin tekijän ei yleensä voitaisi olettaa päätyvän muodoltaan samanlaiseen lopputulokseen itsenäisesti vastaavaan työhön ryhtyessään. Tekijänoikeussuojan kannalta teoksen kirjallisella tai taiteellisella tasolla ei ole merkitystä. Myöskään lopputuloksen vaatimalla työmäärällä tai sen edellyttämällä tiedoilla ei ole vaikutusta tekijänoikeussuojan syntymiseen. Teostasoon arvioimiseksi ei laissa ole annettu säännöksiä, vaan arviointi tehdään yksittäistapauksissa harkinnan perusteella.

Teostasovaatimus vaihtelee teostyypeittäin. Esimerkiksi käyttötaiteen tuotteiden teostasovaatimus on varsin korkea, kun taas kirjallisten teosten teostasovaatimus on alhaisempi.

Samaan aiheeseen tai samaan metodiin perustuvissa kirjallisissa teoksissa esiintyy väistämättä tiettyä samankaltaisuutta, jolla ei kuitenkaan ole vaikutusta yksittäisen teoksen teostasoarviointiin. Oikeuskäytännöstä voidaan mainita esimerkkinä korkeimman oikeuden ratkaisu 1964 II 59, jossa rakenteellisesta ja sisällöllisestä samankaltaisuudesta huolimatta molempia oppikirjoja pidettiin

itsenäisinä teoksina. Myös tekijänoikeusneuvoston lausunnossa 1994:2 katsottiin, että tekijänoikeussuojan estämättä muissa saman alan oppikirjoissa sai hyödyntää teoksissa olevia ideoita, käsitteitä ja menetelmiä. Vastaavaan lopputulokseen päädyttiin valmennusohjelmien tekijänoikeutta koskevassa lausunnossa 1996:14.

Lomakkeet, luettelot ja kaavakkeet eivät yleensä ole niin itsenäisiä ja omaperäisiä, että ne ylttäisivät teostasoon. Jos niissä kuitenkin on yhdisteltynä suuri määrä tietoja, ne voivat saada lain 49 §:n mukaista luettelosuojaa jäljentämistä vastaan.

Sen selvittämiseksi, saako jokin tuote tekijänoikeussuojaa, kyseistä tuotetta on tarkasteltava kokonaisuutena. Myös teoksen osan on itsenäistä suojaa saadakseen yllettävä teostasoon. Sen sijaan sellaisia teoksen osia, jotka eivät yllä teostasoon, saa tekijänoikeuden estämättä käyttää teosyhteydestään irrotettuna.

Tekijänoikeudella suojataan teoksen ilmaisumuotoa. Sen sijaan teoksen aihetta, aiheen käsittelyä ohjaavaa metodologiaa, teemaa, ideaa, periaatetta tai teokseen sisältyviä yksittäisiä tietoja ei suojata sellaisenaan, vaan uudelleenlaisessa ilmaisumuodossa ne ovat vapaasti käytettävissä. Tekijänoikeus suojaa esimerkiksi sellaista kirjallisen teoksen ilmaisumuotoa, jossa tekijän persoonallinen luomistyö ilmenee, muttei pelkästään teoksen aihetta tai aiheen käsittelyyn vaikuttavaa metodologiaa. Myös kirjallisessa teoksessa esitettyjen väittämien ja tietojen asiasisältö jää suojan ulkopuolelle.

Tekijän taloudellisista oikeuksista säädetään tekijänoikeuslain 2 §:ssä. Sen mukaan tekijänoikeus tuottaa tietyin tekijänoikeuslain 2 luvussa mainituin rajoituksin yksinomaisen oikeuden määrätä teoksesta valmistamalla siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin muuttamattomana tai muutettuna, käännöksenä tai muunnelmana. Kappaleen valmistamisena pidetään 2 §:n 2 momentin mukaan myös teoksen siirtämistä laitteeseen, jolla se voidaan toisintaa.

Tekijän moraalisisista oikeuksista säädetään tekijänoikeuslain 3 §:ssä. Sen mukaan tekijän nimi on ilmoitettava hyvän tavan mukaisesti, kun teoksesta valmistetaan kappaleita tai teos kokonaan tai osittain saatetaan yleisön saataviin. Lisäksi säännöksessä kielletään teoksen muuttaminen tekijän kirjallista tai taiteellista arvoa loukkaavalla tavalla tai teoksen saattaminen yleisön saataviin sanotuin tavoin loukkaavassa muodossa tai yhteydessä.

Tekijänoikeus syntyy aina teoksen luoneelle luonnolliselle henkilölle. Tekijä voi kuitenkin luovuttaa oikeutensa kokonaan tai osittain, myös oikeushenkilölle. Tekijänoikeuden luovutusta koskevat yleiset säännökset ovat tekijänoikeuslain 27—29 §:ssä. Taloudelliset oikeutensa tekijä voi luovuttaa kokonaan tai osittain, mutta moraalisisista oikeuksistaan tekijä voi 3 §:n 3 momentin mukaan luopua vain, jos kysymyksessä on laadultaan ja laajuudeltaan rajoitettu teoksen käyttäminen. Tekijänoikeuslain 43 §:n mukaan tekijänoikeus on voimassa, kunnes 70 vuotta on kulunut tekijän kuolinvuodesta.

Muuntelu, vapaa muuttaminen

Tekijänoikeussuoja kattaa teoksen kaikki ilmenemismuodot. Teos on siten suojattu myös muutetussa muodossa. Jos teosta on kuitenkin muunneltu luovalla ja omaperäisellä tavalla, muuntelijalla on tekijänoikeus teokseen muutetussa muodossa tekijänoikeuslain 4 §:n 1 momentin mukaisesti, mutta hänellä ei ole oikeutta määrätä siitä tavalla, joka loukkaa tekijänoikeutta alkuperäisteokseen.

Lain 4 §:n 2 momentissa puolestaan säädetään, että jos joku teosta vapaasti muuttaen on saanut aikaan uuden ja itsenäisen teoksen, ei hänen tekijänoikeutensa riipu tekijänoikeudesta alkuperäisteokseen. Säännöksessä tarkoitettussa tapauksessa kirjallisessa ja taiteellisessa luomistyössä hyödynnetään toisen käyttämiä ideoita ja aiheita mutta toteutetaan ne itsenäisellä ja omaperäisellä tavalla. Tällaiseen hyödyntämiseen ei tarvita alkuperäisen teoksen oikeudenhaltijan suostumusta. Edellä mainitussa säännöksessä itse asiassa todetaan se tekijänoikeuden peruseräite, että itsenäiset luomistyön tuotteet ovat tekijänoikeudella suojattuja.

Tekijänoikeuslain valmistelutöissä, komitean ehdotuksessa laiksi tekijänoikeudesta kirjallisiin ja taiteellisiin teoksiin, todetaan:

"Asian luonnosta johtuu, että kirjallinen ja taiteellinen luomistyö yleensä saa vaikutteita samalla alalla tapahtuneesta vanhemmasta tuotannosta eikä sen vuoksi ole siitä kokonaan riippumaton. Kirjallisuuden ja taiteen suuret luomukset tietenkin vaikuttavat innoittavasti ja hedelmöittävästi. Ne yksityiskohtat, joista kirjallinen tai taiteellinen teos muodostuu, ovat melkoiselta osalta yhteisomaisuutta ja lainatavaraa ja ne uusiutuvat vain hitaasti. Aikalaiset ja jälkipolvet käyttävät hyväkseen olemassa olevia tyylipiirteitä, aatteita ja taiteellisia vaikutteita ja näillä on hedelmöittävä vaikutus heidän työhönsä. Tämä kaikki on täysin luonnollista eikä sille voida asettaa kieltoa. Milloin uusi teos täyttää itsenäisyyden ja omaperäisyyden vaatimukset, täytyy tekijän, vaikkakin hän sitä muovaillessaan on äsken mainitussa mielessä käyttänyt hyväkseen aikaisempaa teosta, saada luomukseensa itsenäinen tekijänoikeus." (komiteanmietintö 1953:5, s. 50)

Mietinnössä todetaan lisäksi, että yksityiskohtaisten sääntöjen antaminen siitä, miten raja vapaan luomisen ja muuntelemisen välillä käytännössä on vedettävä, on varsin vaikeata. Riidanalaisissa tapauksissa rajanveto jää mietinnön mukaan oikeuskäytännön varaan, jolloin tuomioistuimen on vapaasti harkittava kaikki asiaan vaikuttavat seikat.

Teosten samankaltaisuutta arvioitaessa teoksia on tarkasteltava kokonaisuutena eikä siten, että niistä poimitaan esille vain joitakin osia. Samanlaisuusarvioinnissa tarkastellaan Haarmannin (Tekijänoikeus, lähioikeudet ja oikeus valokuvaan, 1992, s. 79) mukaan sitä, muistuttavatko teokset toisiaan siinä määrin, että ne herättävät samuuselämyksen.

Tekijänoikeusneuvoston lausunnossa 1993:23 katsottiin, että lastenkirjojen yhtäläisyydet, kuten päähenkilön nimi, samanlaiset esineet ja teemat, olivat varsin tavanomaisia ja yleisesti lastenkirjoissa käytettyjä, eivätkä ne siten olleet tekijänoikeudella suojattuja. Aiheiden ja teemojen

toteuttamistapa ja ilmenemismuodot olivat hyvin erilaisia. Teos ei ollut tekijänoikeuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu toisen teoksen muunnelma, jonka julkaiseminen olisi edellyttänyt lupaa.

Lausunnossa 1993:24 katsottiin, että sosiaaliopas oli tietyistä samankaltaisuuksista huolimatta uusi ja itsenäinen teos eikä toisen sosiaalioppaan muunnelma, vaikka oppaat olivat asiasisällöltään huomattavassa määrin samanlaisia. Lausunnossa pidettiin ratkaisevana sitä, muistuttaako teos muodoltaan siinä määrin toista teosta, että se on tunnistettavissa samaksi teokseksi. Oppaiden rakenne ja väliotsikot poikkesivat toisistaan. Oppaissa oli valtaosin käsitelty samoja asioita mutta erilaisin sanamuodoin ja joiltakin osin myös asiasisältöä oli muutettu. Asian laadusta johtuen molemmissa oppaissa oli väistämättä samoja asioita, joten oppaiden samankaltaisuuden ei voitu katsoa johtuvan pelkästään siitä, että toinen opas olisi ollut toisen kopio.

Lausunnossa 1994:9 katsottiin, että televisiosarjan käsikirjoitus oli tehty alkuperäistä käsikirjoitusta vapaasti muuttaen eikä kysymyksessä ollut alkuperäisen käsikirjoituksen muunnelma. Molemmissa käsikirjoituksissa oli samannimisiä henkilöitä samankaltaisissa tilanteissa, samantapainen kerronnan rytmi ja useita samankaltaisia kohtauksia, jopa repliikkejä tai toimintoja. Tekijänoikeusneuvosto katsoi, että näitä elementtejä hyväksi käyttäen oli luotu täysin uusi ja itsenäinen teos.

Lausunnossa 1994:13 katsottiin, että muurausalan oppikirja oli uusi ja itsenäinen teos eikä toisen kirjan muunnelma. Lausunnossa todettiin, ettei saman alan oppikirjoissa voida välttyä tietyiltä yhteneväisyyksiltä.

Lausuntopyynnön kohteena olevat aineistot

A:n kirjassa "Urheilu ja verot" käsitellään urheiluseurojen ja urheilijoiden verotusta lainsäädännön ja oikeuskäytännön valossa. Kirja jakaantuu kolmeen pääjaksoon: I Yleishyödylliset yhteisöt ja verotus, II Urheilijan verotus, III Eriyiskysymyksiä. Kirjassa on 230 sivua.

Z:n "Urheiluverotus"-koulutusaineiston laajuus on 48 tekstisivua sekä 7 liitesivua. Aineisto jakaantuu kahteen pääjaksoon: 1 Urheiluseuratoiminta, 2 Urheilijan verotus.

Molemmissa kokonaisuuksissa on käsitelty samasta aiheesta johtuen pääasiassa samoja asioita. Koska aiheena on ollut urheilijaa ja urheilutoimintaa koskeva verotus, molemmissa on tarkasteltu verolainsäädäntöä ja verotuskäytäntöä sekä verolainsäädännön soveltamista urheilijaan ja urheilutoimintaan. Molemmista kokonaisuuksista on kuitenkin löydettävissä myös joitakin sellaisia asiakokonaisuuksia, joita toisessa ei ole käsitelty.

Tekijänoikeusneuvosto katsoo, että sekä A:n kirjaa "Urheilu ja verot" että Z Oy:n "Urheiluverotus"-koulutusaineistoa on pidettävä itsenäisinä kirjallisina teoksina, jotka yltyvät teostasoon.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa lisäksi, että teoksissa on käsitelty samaa aihepiiriä toisistaan poikkeavissa ilmaisumuodoissa eikä teosten siten voida katsoa olevan samoja teoksia tai toistensa muunnelmia. Hakija on todennut, että koulutusaineiston rakenne, sisältö ja tiedot vastaavat A:n kirjassa esitettyä. Sen sijaan hakija ei ole osoittanut Z:n koulutusaineistosta yhtään sellaista

katkelmaa, jossa olisi sellaisenaan tai muunnellen käytetty tekijänoikeudellisesti hyväksi A:n kirjan tekstiä.

Tekijänoikeusneuvoston havaintojen mukaan teosten yhtäläisyydet perustuvat samasta aiheesta johtuvaan samojen asioiden käsittelyyn. Tekijänoikeuden kannalta ei ole merkitystä sillä, että kirjojen aineisto on samantyyppistä tai asiasisällöltään samanlaista. Samantyyppisyys tai asiasisällön samanlaisuus ei sinänsä merkitse sitä, että aineistoa olisi lainattu tai kopioitu siten, että kyseessä olisi tekijänoikeuden loukkaus.

Tekijänoikeusneuvosto katsoo, että samaan rajattuun aiheeseen perustuvissa kirjallisissa teoksissa ei voida välttyä käsittelemästä samoja asioita. Oikeudellisia asioita käsittelevissä kirjallisissa teoksissa suuren osan aineistosta muodostaa lain säännösten tulkitseminen siten, että säännöksiä analysoidaan ja käsitellään muun muassa oikeuskirjallisuudessa ja muussa laintulkinnassa vakiintuneiden tulkintojen pohjalta ja että samalla käsitellään myös säännösten tulkintaa valaisevaa oikeuskäytäntöä. Oikeustapausten kommentoimisen yhteydessä on usein tapana esittää myös tuomioistuimien tekemät tapauselostukset, usein jopa tapauselostuksia suoraan siteeraten.

Tekijänoikeusneuvosto toteaa Z:n koulutusaineistoon sivuille 24 ja 25 lisätystä kommentista "lähde AE:n kirjasta", että yksittäiset tiedot, esimerkiksi lähdeluettelon tiedot lisäaineistosta, eivät ole tekijänoikeudella suojattuja. Kuka tahansa saa tekijänoikeuden estämättä tutustua esimerkiksi lähdeluettelossa mainittuihin teoksiin ja käyttää niistä löytämiään yksittäisiä tietoja hyväkseen. Tekijänoikeusneuvosto toteaa, että sen havaintojen mukaan teosten ainoat lähdemaininnat (molemmissa teoksissa ilman lähdetekoksen sivunumeroa) löytyvät urheilijan tuloja käsittelevästä kohdasta.

Yhteenveto

Tekijänoikeusneuvosto katsoo, että sekä A:n kirjaa "Urheilu ja verot" että Z Oy:n "Urheiluverotus"-koulutusaineistoa on pidettävä itsenäisinä kirjallisina teoksina, jotka yltyvät teostasoon. Tekijänoikeusneuvosto toteaa lisäksi, että samaan rajattuun aiheeseen perustuvissa kirjallisissa teoksissa ei voida välttyä käsittelemästä samoja asioita ja että lausuntopyyntöä kohteena olevissa teoksissa on käsitelty samaa aihepiiriä toisistaan poikkeavissa ilmaisumuodoissa eikä teosten siten voida katsoa olevan samoja teoksia tai toistensa muunnelmia. Aineiston samantyyppisyys tai asiasisällön samanlaisuus ei sinänsä merkitse sitä, että aineistoa olisi lainattu tai kopioitu siten, että kyseessä olisi tekijänoikeuden loukkaus.

(jaosto)